

حمله هوایی پاکستان به افغانستان

و موضع حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در قبال جنگ بین دو کشور!

پاکستان به تاریخ ۱۸ میزان (۹ اکتبر)، پنجشنبه شب ساعت ۱۱:۵۵ به وقت کابل، پایتخت کشور را توسط جنگنده‌های نظامی بمباران کرد. هم‌زمان، سه ولایت دیگر (خوست، ننگرهار و کنر) نیز مورد هدف قرار گرفتند و بمباران شدند. ما این حملات وحشیانه پاکستان را قویاً محکوم می‌کنیم.

طالبان در ابتدا واکنشی به این حمله نشان ندادند، اما شنبه شب ساعت ۱۲ به وقت کابل با واکنشی تلافی جویانه وارد یک جنگ شدید شدند و از هشت منطقه مرزی علیه پاکستان حمله کردند. این درگیری به زیان و تلفات هر دو طرف انجامید. هر یک از طرفین جنگ ادعای پیروزی بر طرف مقابل را دارند، اما نتیجه هرچه باشد، مردم دو کشور قربانیان اصلی این جنگ ارتجاعی و تبلیغات نظامی هستند.

برای این که به ماهیت این جنگ ارتجاعی پی ببریم ضرور است که ابتدا به صورت مختصر نگاهی به پیشینه تاریخی پاکستان و روابط آن به افغانستان بیندازیم.

در دوران اشغال افغانستان توسط امپریالیزم انگلیس، یک توافقنامه ارتجاعی میان هنری مارتینر دیورند رئیس هیأت مذاکره کننده از سوی سکرتریت خارجی دولت هند و وکیل دولت انگلیس، و دولت دست‌نشانده افغانستان (امیر عبدالرحمن خان) به تاریخ ۱۲ نوامبر سال ۱۸۹۳ میلادی - که بنام توافق‌نامه دیورند مشهور است - عملاً منطقه پشتون نشین افغانستان به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم گردید و مناطق وزیرستان، سوات، باجوړ، خیبر، گرم، چترال و پشاور که بیش از صد و ده کیلومتر مربع ساحه را در بر می‌گیرد عملاً به دولت هند بریتانیایی به مدت یک قرن واگذار گردید. بعد از جنگ جهانی دوم که هند استقلال خود را از انگلیس گرفت بنا به طرح توطئه امپریالیزم انگلیس، هند را به دو قسمت پاکستان و هندوستان مجزا نمود. یا به عبارت دیگر پاکستان استقلال سیاسی خود را از هند به دست آورد. منطقه دیورند جز خاک پاکستان گردید. از آن زمان تا کنون میان دولت های ارتجاعی هر دو کشور روی این منطقه مناقشه و خصامه وجود داشته است.

امپریالیزم انگلیس برای پیاده نمودن طرح‌های شوم و استعمارگرانه خود به تقویت نیروهای بنیادگرا در پاکستان پرداخت. از آن زمان تا کنون پاکستان به عنوان پایگاه بنیادگرایی و تروریستی متباز گردیده است. پایگاه بنیادگرایی پاکستان نه تنها در جهت تأمین منافع امپریالیزم بوده، بل که دولت پاکستان هم از آن بهره گرفته است.

بعد از جنگ پوهنتون کابل به تاریخ ۲۹ جوزای سال ۱۳۵۱ خورشید و جان باختن سیدال سخندان به دست گلبیدین حکمتیار این قاتل مردم افغانستان، تعدادی از اخوانی‌ها به شمول برهان الدین ربانی و گلبیدین حکمتیار به پاکستان پناه بردند. پاکستان برای رسیدن به مقاصد شوم خود به تربیه و تنظیم آن‌ها پرداخت. در سال ۱۳۵۴ خورشیدی آن‌ها را مسلح نموده و به داخل افغانستان فرستاد و عملاً توسط ایشان جنگ علیه دولت داودخان را به راه انداخت که توسط دولت داود خان به شدت سرکوب گردید، افرادی که زنده ماندند دوباره به پاکستان فرار نمودند. دولت پاکستان آن‌ها را در بغل گرفت.

کودتای هفت ثور ۱۳۵۷ خورشیدی زمینه مناسبی برای مداخلات پاکستان به افغانستان گردید. پاکستان در طول دوران حیات سیاسی خود فقط به تربیه بنیادگرایی دینی پرداخته است. در زمان اشغال افغانستان توسط سوسیال امپریالیزم، پاکستان با حمایت مستقیم امریکا و عربستان سعودی از بنیادگرایان دینی به شمول مجاهدین و القاعده حمایت به عمل آورد.

پاکستان از سال ۱۳۵۷ خورشیدی به این سو به عنوان پایگاه امپریالیزم امریکا در منطقه نقش ایفا نموده و با اعمال سلطه طلبانه خواهان گسترش نفوذ خود در افغانستان بود. به همین ملحوظ مرتباً در امور داخلی افغانستان مداخله داشته است.

پاکستان در طول بیش از چهار دهه به عنوان لانه تروریسم و بنیادگرایی عمل نموده است. این کشور از طریق همین بنیادگرایان تلاش نموده تا زیر ساخت‌های اقتصادی افغانستان را نابود نماید. دولت پاکستان امیدوار بود که با روی کار آمدن دوباره طالبان، از آن‌ها به عنوان مهره مورد علاقه خود کار بگیرد. دولت عمران خان با طالبان روابط حسنه برقرار نمود و تلاش داشت تا طالبان پاکستانی را از طریق طالبان افغانستانی به میز مذاکره بکشاند و آن‌ها را مهار نماید. بازداشت و برکناری عمران خان باعث شد که طالبان پاکستانی قوت بگیرد و دولت پاکستان را به چالش بکشد. در حالی که با ادامه دولت عمران خان به احتمال قوی این امکان می‌رفت که آتش بس دایمی با طالبان پاکستانی منجر شود و این بحران شکل نگیرد. با شکل گرفتن این بحران پاکستان در باتلاق تروریسمی که خودش حامی و بنیان‌گذار آن بود فرو رفت. حملاتی که از طرف طالبان پاکستانی در درون پاکستان صورت می‌گیرد خشم دولت پاکستان را افروخته است. بناءً دولت پاکستان حملات تجاوزکارانه خود را به تاریخ متذکره بالای افغانستان شروع نمود.

جنگ میان پاکستان و افغانستان، یک جنگ ارتجاعی است که میان دو دولت ارتجاعی صورت گرفته است. هیچ یک از این دولت‌های نماینده منافع واقعی مردم افغانستان و پاکستان نیستند. برای حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان مسئله اساسی این است که توده‌های زحمتکش افغانستان و پاکستان قربانی این جنگ ارتجاعی اند. تجارب تاریخی نشان داده که بدون سازمان یابی، رهبری مستقل کارگران تحت رهبری حزب پیش‌آهنگش، جنگ‌ها فقط به باز تولید قدرت‌های حاکمه می‌انجامد.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان وظیفه خود می‌داند که قبل از همه معنای حقیقی این جنگ ارتجاعی را آشکار سازد و چهره خائنانه رژیم پاکستان که با اعمال سلطه‌طلبانه خویش خواهان گسترش نفوذ خود در افغانستان می‌باشد و طالبان که زیر نقاب "میهن پرستانه" می‌خواهند که خود را مخفی نمایند، فاش سازد.

جنگ یک عمل سیاسی است، در جهان نمی‌توان جنگی را یافت که فاقد جنبه سیاسی باشد. چند دهه است که پاکستان با مداخلات مستقیم و غیرمستقیم خود در افغانستان، تلاش کرده است از راه‌های سیاسی مختلف، خط دیورند را رسمیت بخشد و با اعمال سیاست استراتژیک عمیق، نفوذ خود را در افغانستان گسترش دهد. اما برخلاف خواست و میل پاکستان، دولت طالبان به مانعی جدی در برابر این اهداف تبدیل شد و حتی از طالبان پاکستانی حمایت کرد. زمانی که دولت پاکستان اطمینان یافت که از مسیرهای سیاسی به اهداف خود نخواهد رسید، به جنگ روی آورد. در زمان حمله هوایی پاکستان به افغانستان، وزیر خارجه طالبان در هند به سر می‌برد و در این شرایط هند از طالبان حمایت کرد.

دولت پاکستان مطمئن بود که طالبان هیچ عکس‌العملی در مقابل حملات هوایی پاکستان از خود نشان نمی‌دهند، اما حملات طالبان بالای پاکستان دور از انتظار دولت پاکستان بود. این تنش میان پاکستان و طالبان به زودی حل شدنی نیست. در این جنگ هیچ یک از طرفین برنده نخواهد بود، و فقط توده‌های زحمتکش هر دو کشور قربانی این جنگ ارتجاعی و تبلیغات نظامی هستند. لذا جنگ را به عنوان جنگ ارتجاعی محکوم می‌کنیم.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان بارها تأکید کرده و اکنون دوباره خاطرنشان می‌سازد که برای پیش‌برد وظیفه مهم و راه اندازی جنگ خلق به ستاد فرماندهی واحد بین‌المللی نیازمندیم. امید است که مبارزه برای یک تشکیل کنفرانس بین‌المللی احزاب و سازمان‌های بین‌المللی به منظور تصویب بیانیه و آئین نامه تشکیلاتی جدید هر چه عاجل راه اندازی گردد. ما به خوبی آگاهیم که انجام این وظیفه مهم نیاز عاجل مبارزاتی مائوئیست‌های جهان است.

به پیش در راه کنفرانس بین‌المللی احزاب و سازمان‌های مائوئیست جهان

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۲۱ میزان ۱۴۰۴ خورشیدی

۱۲ اکتبر ۲۰۲۵ میلادی

www.cmpa.io

sholajawid@cmpa.io || sholajawid2@hotmail.com